

[Annelise Gottfredsen]

sættelse eller bortfald af erstatningen ved afvejning af egen skyld, kræves nu forsæt eller grov uagtsomhed. I bemærkningerne bruges udtrykket »meget grov uagtsomhed«, og det vil måske under udvalgsbehandlingen kunne belyses, hvad der ligger i denne nuance.

Den udvidede mulighed for erstatning skal også gælde begrebet »accept af egen risiko«, hvilket hovedsagelig er et spørgsmål om at være passager i et køretøj, hvor føreren er spirituspåvirket. Jeg finder, at der også under behandlingen i udvalget må kunne stilles mange spørgsmål om netop dette at se andre gå ind i et køretøj, hvor føreren er spirituspåvirket, og selv at gøre det; altså hvor langt ens ansvar og ens skyld rækker, hvis man ikke forhindrer en sådan kørsel.

Endelig indsnævres forsikringssselskabers mulighed for regler om regres mod den ansvarlige til kun at gælde efter aftale og kun ved uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Siden reguleringen i 1976 er forsikringsløbene ikke blevet ændret, og vi finder det også rimeligt, at der sker en væsentlig forhøjelse. Dette vil medføre en præmieforhøjelse på omkring 10-12 pct., og det er naturligvis den mindre behagelige effekt af, at man søger en naturlig mildning af forholdene for de ulykkelige trafikofre; vi kan jo så håbe, at beløbet er overvurderet.

Som sagt kan vi meget anbefale lovforslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre kan helt tilslutte sig hr. Jimmy Stahrs synspunkter. Det er et godt forslag. Det gavner de svage trafikanter, det gavner de skadelidte, det understreger forsikringsprincippet, at de, der forvolder skaderne, også i højere grad selv må bære udgifterne.

Med det grundige forarbejde, der er foretaget inden lovforslagets fremsættelse, kan vi i hvert fald være med til, at forslaget får en hurtig gang gennem retsudvalget.

Margrete Auken (SF):

Det er en forbløffende dag, og den bliver ikke mindre forbløffende nu, end den har været tidligere. Det lovforslag, vi behandler nu, ligner en ordentlig pointsejr til de rødhårede, og det er i sig selv overraskende, især

når man tænker på den debat, vi havde i sidste samling, og som hr. Jimmy Stahr refererede.

Der er megen grund til at være glad for, at vi har fået den, især fordi det ulykkestal, som også hr. Jimmy Stahr nævnte – det er måske det eneste, man kan kritisere i fremsættelsestalen – ikke er så godt, som det ser ud til. Der er dels alle de ikke-registrerede ulykker, og så sker der faktisk en voldsom stigning i øjeblikket. Noget tyder på, hvis vi ikke får en ordentlig effekt af 50 km-fartgrænsen – og det gøres der jo ikke ret meget for at vi skal få – at vi i år vil få 100 flere dræbte i trafikken, end vi havde sidste år, det vil sige, at tallet vil stige fra 650 til 750; det er voldsomt.

Jeg har forsøgt at finde fælderne i denne lovgivning, for jeg tænkte, de måtte være der, men indtil nu er det ikke lykkedes. Så lad mig derfor i første omgang komme med en uforbeholden tak til ministeren for den.

Der er naturligvis en række juristfinurligheder i den, som ikke er helt gennemskuelige for sådan en almindelig præst – det kan man spørge nøjere til bagefter – og der er også nogle ting påpeget af Forbrugerrådet, som jeg synes vi kan få opklaret, men det er i den lille ende af sagen i forhold til det, som vi har fået her.

Det er fantastisk godt at få slået selve princippet fast om, at den, der kører i en bil – og det er jo i reglen biler, men selvfølgelig kan det også gælde motorcykler – i sig selv er en trussel, er rystende farlig i trafikken.

Vi kender alle sammen, også når vi er bilister, den fornemmelse af, at man kan komme i situationer, hvor man ikke kan gøre for det, og så må man gøre sig klart, at bare det, at man kører i bil, gør, at man kan gøre for det, hvis der sker noget. Det drejer sig naturligvis om forholdet til børn, og det drejer sig om forholdet til cyklister.

Jeg synes også, det er godt at få slået fast i loven, at almindelige mennesker ikke kan tvinges til at være topopmærksomme hele tiden. Altså, man medgiver den menneskelighed, at ingen af os kan være på stikkerne altid, og det gælder som sagt ikke kun børn, men også os andre; vi skal have lov til at kunne færdes nogenlunde trygge i vores almindelige daglige omgivelser. De, der har set nogenlunde ordentligt opdragne småbørn færdes i trafikken, bliver jo næsten græde-